

**„ALLÁH“ JE VLASTNÍ
JMÉNO BOHA**

**LÁSKA PRO VŠECHNY,
NENÁVIST PRO NIKOHO**

Alláh je vlastní jméno, se kterým se Bůh zjevil Svatému Proroku Muhammadovi, mír a požehnání Alláhovo s ním. (Slovo „Bůh“ není tedy vlastní jméno, ale obecný pojem, jako je člověk, zvíře nebo rostlina; existuje k němu ženský a mužský rod a také množné číslo. Slovo Alláh však tyto tvary nemá. Není to ani složené slovo, jak se často mylně tvrdí, které by znamenalo „Bůh“, spíše je to vlastní jméno.)

Alláh není ani muž, ani žena. Pokud o sobě Alláh také mluví jako o „On“, jedná se pouze o vyjádření síly, nikoli o vyjádření pohlaví. Alláh o sobě ve Svatém Koránu (knize zákonů lidské psychiky, kterou zjevil Svatému Proroku Muhammadovi, mír a požehnání Alláha s ním, také mluví jako o „My“, tj. v majestátním plurálu, aby vyjádřil aspekt velikosti, není to tedy známkou, že by božstev bylo více. Alláh se také nazývá „Rahmán“, což znamená „Milostivý“, aby potvrdil výraz dobroty (laskavosti, milosti), která je vlastní matce, neboť slovo „milost“ je v arabštině ženského rodu, stejně jako v češtině.

Alláh, jehož vlastní jméno je požehnané, oznamuje lidstvu své vlastnosti tím, že se nazývá různými přívlastky. Jeho hlavními atributy jsou „Ar-Rahman“, Milostivý, který stvořil vše, aniž by byl o to požádán, aby člověk a Stvoření mohli vzkvétat; nazývá se „Ar-Rahim“, Milosrdný, aby zdůraznil, že dává vždy, když je o to požádán. Je „Rabb-ul-Alamin“, tj. Pán všech světů, ať už hmotných nebo duchovních, viditelných nebo neviditelných; je „Malik-i-Yaumidin“, tj. Vládce Soudného dne, jemuž všichni lidé musí v Soudný den skládat účty ze svých skutků, aby je mohl odměnit či potrestat, nebo jim odpustit; je „Světlem nebes a země“; „Stvořitelem“, který

na rozdíl od těch, které stvořil, nepodléhá zrození ani smrti, takže nic, co se rodí a umírá, nemůže být Bohem; On je „Pravý Přítel věřících“, který vyvede věřící z temnot na světlo; On je „Milující“, který ty, kdo ho následují, hojně zasypává láskou na tomto i budoucím světě; On je „Věčně odpouštějící“, který odpouští, když je o to požádán někým, kdo lituje a svůj úmysl uskutečňuje, jak nejlépe umí, aby už nehřešil; On je Ten, kdo vede a zajišťuje celé Stvoření v různých fázích vývoje; On je „Pomocník“, „Ochránce“, „Dárce“, ale je také Ten, skrze něhož jsou trestáni ti, kdo se provinili proti zákonům, například přírodním, a nesou tak následky svého chybného jednání. Často se však k člověku obrací s milosrdenstvím a odpuštěním, neboť ve Svatém Koránu o sobě říká: „Milosrdenství mé objímá všechny věci.“ (7:157)

Alláh povolal k bytí tmu i světlo, On je neomezeným vládcem nad vším a s nikým se nedělí o svou moc vydávat příkazy (2:256). Mimo Alláha není žádná moc ani síla. On je Jediný, Nezávislý a ten, k němuž se všichni obracejí s prosbami, jenž neplodí a není zplozen a nikdo Mu není roven (súra 112). Jeho jedinečnost a absolutní jednota nevyžaduje žádného syna ani partnera, který by Mu pomáhal, On je vysoko povznesen nad potřebu sdílet s kýmkoli svou vládu, neboť říká: „Budiž“, a ono je.

Na rozdíl od mnoha představ není Alláh Bohem pomsty ani Bohem odtažitosti, i když musí přirozeně trestat, když viníci nejsou prozíraví a nepoužívají svůj rozum, takže na ně v důsledku toho dopadá Alláhův hněv (10:101), což znamená, že když někdo nedodrжуje zákonnost, ať už v materiální oblasti nebo v oblasti vztahů

mezi lidmi nebo mezi člověkem a Bohem, obvykle z toho vyplývají špatné věci, například nemoci nebo také katastrofy v životním prostředí. On sám o sobě ve Svatém Koránu říká: „Když se tě Moji služebníci na Mě zeptají, odpověz, že jsem nablízku. Vyslyším modlitbu prosebníka, který se ke Mně modlí. Nechť Mi popřejí sluchu a uvěří ve Mě, aby mohli kráčet cestou pravou.“ (2:187). Alláh je tedy Všeslyšící, Vševidoucí, Vševědoucí, který ví, co je řečeno nahlas a co je uvnitř v člověku, ať už jsou jeho myšlenky tajné nebo nevědomé. On je také Mluvící, „Al-Mutakal-lim“, který zjevuje, co chce, komu chce, a to i dnes, prostřednictvím řeči nebo pravdivých snů či vizí. Žádný z Jeho atributů totiž nikdy nezaniká ani se nezmenšuje. Je na nebesích i na Zemi, neboť ve Svatém Koránu o sobě říká, že je lidem blíž než jejich krční žíla (50:17).

Odměňuje svou přítomností a láskou ty, kdo hledají Jeho blízkost, a neustále vydává velká znamení a koná zázraky pro ty, kdo mu dávají přednost před vším ostatním. On je také Všemoudrý, který způsobuje, že jsou lidé bohatí a chudí, že se smějí a pláčou, může odvracet zlo a přinášet dobro, neboť je Pánem nad veškerým Stvořením a všemi jeho bytostmi, ať už jsou ďábelské povahy, andělé, lidé nebo to, co člověk ještě nepochopil. Dává, komu chce, a nikdo Mu v tom nemůže zabránit; bere, kdy chce, a nikdo Mu v tom nemůže zabránit. On je Nejdobrotivější a lidé a bytosti se o Něm a Jeho slávě mohou dozvědět pouze tehdy, když se na ně obrátí, neboť On nejlépe ví, kam umístit Své poselství a Svá znamení, aby ti, kdo v Něj věří a důvěřují Mu, byli posílení a následovali Jeho skvělou cestu, a to jak na tomto, tak na Onom světě. Není boha kromě Boha, nikdo není hoden uctívání kromě

Něj, tak zní první část islámského vyznání víry: „La ilaha illallah“, není božstva kromě Alláha.

Dosáhne k Němu úcta, upřímná oběť a oddaná láska. Nemá hmotnou podobu ani tvar a není vázán na fyzické místo, Jeho trůn není z drahých kamenů a dřeva, je spíše výrazem Jeho věčně působících sil. A On je První a Poslední, nikdo nebyl před Ním a nikdo nebude po Něm, On je Pánem života i smrti, vnitřku i vnějšku, nepotřebuje nikoho jako oporu a všichni, kdo jsou vzýváni místo Něho, nejsou schopni vyslyšet modlitby. A On jediný je Živý, Existující ze Sebe a Všeudržující, který o sobě hlásal s více než 99 přívlastkovými jmény, jemuž byli všichni proroci, od Abraháma a Ježíše přes Krišnu a Buddhu až po svatého proroka Muhammada a Druhého Příchozího Ježíše, Ahmada, mír Boží a Jeho požehnání s nimi se všemi, naprosto poslušní jako služebníci. A všechna chvála patří Alláhovi, Pánu všech světů, zdroji míru.

Ahmadíja Muslimský Spolek, oficiálně Ahmadiyya Muslim Jama'at (doslova arabsky: „společenství“), je celosvětové islámské hnutí obrody, které vzniklo v roce 1889 v indickém Qadianu ve státě Pandžáb. Založil jej Mirza Gulám Ahmad (1835–1908), který se prohlásil za slíbeného Mesiáše a Mahdího. Z tohoto titulu Ahmad tvrdil, že je metaforickým naplněním proroctví z různých náboženství světa, která předpověděla druhý příchod náboženských osobností jako Ježíš a Krišna. Stoupenci ahmadíjské víry – název odkazuje na jiné křestní jméno Mohameda, tedy Ahmad – jsou označovány jako ahmadíjští muslimové nebo jednoduše ahmadíjové.

Mirza Gulám Ahmad založil společenství dne 23. března 1889, když formálně přijal věrnost od svých podporovatelů. Byl plodným autorem, za svůj život napsal 85 knih, v nichž sdílel – podle svého tvrzení – pravé, původní mírové učení islámu, které učí Mohamed a Korán. Zatímco ostatní muslimové věří, že proroctví i božská zjevení již skončila, Mirza Gulám Ahmad tvrdil, že je příjemcem zjevení od Boha, a soustavně psal o různých duchovních zážitcích. Jednalo se například o zážitky se zjevením, kdy tvrdil, že mu Bůh odhalil budoucí události, někdy i celosvětového významu. Zveřejňoval proroctví různé povahy; jeho stoupenci o nich tvrdí, že se naplnila prostřednictvím událostí jako zemětřesení, třetí morová epidemie a první světová válka.

Zemřel 26. května 1908 a shromáždil odhadem na 400 000 stoupců, kteří se během 23 let jeho údajného proroctví stali členy společenství Ahmadiyya Muslim Jama'at. Od jeho úmrtí Jama'at vedla řada chalífů a Společenství se rozšířilo do více než 200 zemí celého světa. Společenství Jama'at má silnou misijní tradici a tvrdí, že má desítky miliónů stoupců napříč celým světem. Významně jsou koncentrováni v jižní Asii, Indonésii a západní a východní Africe a zavedené odnože působí v západních zemích, a to pod vedením stávajícího chalífy Mirzy Masrúra Ahmada, který sídlí ve Velké Británii.

 +420 731 191 110

 info@ahmadija.cz

 www.ahmadija.cz

